

„Jsoucí“ a poznání

V obecném povědomí je (vlastně už odedávna, ještě předfilosoficky) s jakousi samozřejmostí skrytě, nevýslovně, ale přece přítomno přesvědčení, že poznávat lze jen to, co jest; pozornější by dodali: a případně také co bylo, tj. o čem platí, že v té době to bylo možno poznat jako „jsoucí“. Ovšem už tento dodatek by nás měl upozornit na nevyjasněnost našeho pojetí toho, co „jest“, čili co je „jsoucí“, tedy našeho chápání, našeho pojetí „jsoucího“, „jsoucna“ (a případně jeho „jsoucnosti“, tedy toho, čím se jsoucí vyznačuje právě jakožto „jsoucí“).

(ze starších poznámek ad „méontologie“, 2011 [!!! dohledat přesné datum !!!]; s úpravami převedeno: Písek, 120403-3.)